

C_2019213PL.01002401.xml
24.6.2019

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 213/24

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2019 r. — Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec
(Sprawa C-371/19)

(2019/C 213/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Jokubauskaitė i R. Pethke, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania strony skarżącej

—

Stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 170 i 171 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (1) oraz art. 5 dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 grudnia 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (2), w ten sposób, że systematycznie odmawia udzielenia brakujących informacji we wniosku o zwrot podatku od wartości dodanej (VAT) i zamiast tego bezpośrednio odrzuca wnioski o zwrot w tych przypadkach, w których takie informacje mogłyby zostać przedłożone dopiero po upływie terminu zawitego w dniu 30 września;

—

obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja Europejska opiera swój skargę na następujących trzech zarzutach skargi:

1.

Zarzut pierwszy — naruszenie zasady neutralności podatkowej

Republika Federalna Niemiec naruszyła zapisanę w art. 170 i 171 dyrektywy 2006/112 oraz w art.

5 dyrektywy 2008/9 zasad? neutralno?ci VAT, zgodnie z któr? przy nabyciu towarów i otrzymaniu us?ug zap?acony na poprzednich etapach obrotu VAT nale?y uregulowa? na korzy?? podatnika.

Zasada neutralno?ci podatku obrotowego wymaga uwzgl?dnienia ka?dego wniosku o zwrot, którego wymogi materialne zosta?y spe?nione. W przypadku w?tpliwo?ci co do istnienia materialnych przes?anek zwrotu wnioski o zwrot na podstawie art. 5 w zwi?zku z art. 21 akapit pierwszy zdanie pierwsze dyrektywy 2008/9 mog? zosta? odrzucone tylko wtedy, gdy ??danie udzielenia informacji skierowane przez pa?stwo cz?onkowskie zwrotu na podstawie art. 20 tej dyrektywy pozosta?o bezskuteczne.

2.

Zarzut drugi — naruszenie zasady praktycznej skuteczno?ci wniosku o zwrot VAT

Dokonana przez Republik? Federaln? Niemiec wyk?adnia art. 20 ust. 1 dyrektywy 2008/9 utrudnia skuteczne wykonywanie prawa do zwrotu VAT przez podatników niemaj?cych siedziby w pa?stwie cz?onkowskim zwrotu. Praktyka administracyjna niemieckich organów podatkowych narusza zatem prawa tych podatników wyp?ywaj?ce z art. 170 i 171 dyrektywy 2006/112 oraz art. 5 dyrektywy 2008/9.

Praktyczna skuteczno?? dyrektyw 2006/112 i 2008/9 wymaga egzekwowania materialnie istniej?cych roszcze? o zwrot VAT, aby w jak najwi?kszym stopniu zapewni? zgodno?? z zasad? neutralno?ci. Celem przepisów przy zakupie towarów i otrzymaniu us?ug jest ca?kowite uregulowanie VAT zap?aconego na poprzednich etapach obrotu, a tym samym tak?e w przypadku transakcji transgranicznych stworzenie w du?ej mierze równych warunków konkurencji dla wszystkich podatników. Nale?y przy tym podj?? wszystkie odpowiednie ?rodki administracyjne przewidziane w dyrektywie, które s?u?? rozpatrzeniu wniosków o zwrot VAT.

3.

Zarzut trzeci — naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwa?

Systematyczna odmowa przez Republik? Federaln? Niemiec ??dania dodatkowych informacji i dowodów na podstawie art. 20 ust. 1 dyrektywy 2008/9 jest sprzeczna z zasad? ochrony uzasadnionych oczekiwa?. Po otrzymaniu potwierdzenia otrzymania wniosku o zwrot ka?dy podatnik mo?e oczekiwa?, ?e jego wniosek zostanie rozpatrzony zgodnie z przepisami tej dyrektywy. Niezastosowanie si? do tego wymogu narusza uzasadnione oczekiwania podatnika co do zgodnego z prawem rozpatrzenia wniosku.

(1) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

(2) Dz.U. 2008, L 44, s. 23.